

Sygn. akt IV CZ 54/09

POSTANOWIENIE

Dnia 12 sierpnia 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Gerard Bieniek (przewodniczący)

SSN Antoni Górski (sprawozdawca)

SSN Marek Sychowicz

w sprawie z powództwa wzajemnego A.W.

przeciwko Bank [...]Spółce Akcyjnej

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 12 sierpnia 2009 r.,

zażalenia A.W.

na postanowienie Sądu Apelacyjnego [...]

z dnia 14 stycznia 2009 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w G. postanowieniem z dnia 9 czerwca 2008 r. odmówił podjęcia - na wniosek powoda wzajemnego A.W. - zawieszonego postępowania, motywując to tym, że prawomocnym postanowieniem z dnia 26 czerwca 2006 r. postępowanie w sprawie zostało umorzone, a skoro powództwo wzajemne nie zostało wyłączone do oddzielnego rozpoznawania, to umorzenie dotyczyło także tego roszczenia.

Zażalenie powoda wzajemnego na to rozstrzygnięcie zostało oddalone postanowieniem Sądu Apelacyjnego z dnia 27 października 2008 r., który podzielił stanowisko Sądu I -ej Instancji.

Postanowienie Sądu Apelacyjnego zakwestionował powód wzajemny skargą kasacyjną uznając, że jest ono w istocie postanowieniem o umorzeniu postępowania z powództwa wzajemnego.

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 14 stycznia 2009 r. odrzucił skargę kasacyjną, jako niedopuszczalną.

Postanowienie Sądu Apelacyjnego zaskarżył zażaleniem powód wzajemny, wnosząc „o jego zmianę w kierunku przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Środek zaskarżenia wnoszony przez stronę powinien być dostosowany do treści i formy skarżonego orzeczenia. Z treści postanowienia Sądu Apelacyjnego z dnia 27 października 2008 r. wynika w sposób jednoznaczny, że jest ono orzeczeniem oddalającym zażalenie powoda wzajemnego na odmowę podjęcia postępowania. W żadnym więc razie nie można nadać mu zupełnie innej treści ani odmiennego merytorycznego sensu - jak tego chce żalący się – i potraktować je jako postanowienie o umorzeniu postępowania. Byłaby to bowiem zupełnie dowolna jego zmiana, dokonana w drodze interpretacji, co jest niedopuszczalne. W tej sytuacji odrzucenie przez Sąd Apelacyjny skargi kasacyjnej powoda wzajemnego od postanowienia oddalającego zażalenie na odmowę podjęcia postępowania, jako niedopuszczalnej, było prawidłowe, co skutkowało oddaleniem zażalenia na odrzucenie tej skargi (art. 394¹ w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.).

Korzystając z przysługujących Sądowi Najwyższemu uprawnień nadzoru sądowego nad orzecznictwem sądów powszechnych, na marginesie trzeba z urzędu zwrócić uwagę, że podyktowana, głównie, względami ekonomii procesowej dopuszczalność rozpoznawania w jednym procesie dwóch roszczeń: z pozwu głównego i z pozwu wzajemnego, nie pozbawia tych roszczeń merytorycznej odrębności. Jeżeli zatem w rubrum postanowienia Sądu z dnia 26 czerwca 2006 r. widnieje tylko oznaczenie sprawy z pozwu głównego, to umorzenie postępowania dotyczyło tylko tego roszczenia, nie obejmowało zaś – jak to błędnie przyjęły Sądy obu Instancji - postępowania z pozwu wzajemnego. W konsekwencji w zaskarżonym postanowieniu nieprawidłowo oznaczono zakres sprawy, wpisując także roszczenie z pozwu głównego, które jest rzeczywiście już dawno prawomocnie umorzone, podczas gdy przedmiot rozstrzygania dotyczył tylko pozwu wzajemnego. W tej sytuacji powód wzajemny może w dalszym ciągu wnosić o podjęcie postępowania w części odnoszącej się do jego roszczenia.